

Gordon: - Eg eri upprunaliga útbúgvinn verkfrøðingur úr Australia. Eg starvaðist á eini verkfrøðingastovu í London. Mín ætlan var at ferðast kring um í Euru og læra onnur fólk og aðra mentan at kenna.

EITT LÍVSKALL

Tá vit komu saman, kallaði Guð á meg, og eg fór tí eisini á offiserskúlan í Frelsunarherinum.

Hví valdu tit at gera trúboðaravirki sum lívssturv? Gordon: - Vit valdu ikki. Tað var Guð, sum kallaði á okkum.

- Eg havi verið glaður fyri lívið hvønn dag síðani. Tað hevur verið ein lætti í allar mátar.

- Sjálvandi kundi eg valt at virka sum verkfrøðingur, savnað mær materiellur lutir og pening, men tað hevði ikki gjørt meg lukkuligari.

- Vit eru ikki múgvandi peningaliga og materielt, men lívið hevur verið eitt satt ríkidømi kortini, sigur Gordon og greiðir frá tilveru teirra, sum velja at virka sum trúboðarar í heimspørtum, sum vit lítið kenna til, við so stórum fátækraðømi, ið als ikki er til at skilja.

LOYSUNARORÐIÐ

Ruth: - Fyrstu ferð vit vóru send út sum trúboðarar, fóru vit til Brasil.

Í høvuðsstaðnum Brasília, sá eg fyrsta dagin langar biddararðir, sum sótu á gongubreytini. Gamla konur, mammur við børnum, skitin, við opnum sárum, og tey áttu nærum ikki klæðir at lata seg í.

- Tá hugsaði eg: - Hvat kann eg gera her?

- So stórur var skelkurin, at eg kendi meg sjúka av at eygleiða so stóra neyð.

- Tá segði eg mær sjálvari, at eg ikki skuldi hugsa um, hvat eg ikki kundi gera, men heldur seta mær spurningin: - Hvat kann eg gera?

- Tað hevur verið mitt loysunarorð síðani!

Hvussu kunnu tit bota um støðuna hjá fátækum í tilafturskomnum londum?

- Uppgáa okkara er fyrst og fremst at boða gleðiboðskapin, og ikki at veita teimum mat og klæðir. Vit prædika fyrri ríkmum og fátækum, men sjálvandi kemur tað av sær sjálvum, at vit eisini royna at hjálpa og stuðlaneyðstøddum.

- Tá vit komu til Brasil, sum landið eitur - og ikki Brasília, sum fólk siga, dugdu bert 25% av fólkinum har at lesa.

NÆMINGAR ÚR 10 TIL 80 ÁRA ALDUR

- Okkara uppgáva var at prædika, og tá síðani fólk vóru umvend, vildu tey læra at lesa, so tey sjálvi kundu lesa.

Gordon Cocking, trúboðari: - At arbeiða fisk er krevjandi kroppsligt arbeiði, meðan tað at virka sum trúboðari er meira sálarliga og andaliga kravmikið. Tað hevur verið áhugavert at arbeiði á Bacalao

Gordon Cocking hevur eisini undirvíst í klaverspæli. Her saman við 8 ára gomlu Dúritu á Norðasta Horni

30 ÁR BURTUR

Tá Ruth, Gordon og Ester komu heim í januar mánaða í ár, vóru liðin 30 ár, síðani Ruth var farin heimanífrá. Tí hildu tey, at stundir vóru at steðga á eina tíð frá trúboðaravirkinum.

Ruth: - Stundin var komin, tá vit hildu, at vit skuldu koma heim til Føroya at læra fólk, mentan og mál í heimlandi mínum.

Vit hava virkað í 15 ár í Australia, heimlandinum hjá Gordon.

- Jú, broytingin er stór her á landi. Serliga málið, sum eg nógv broytti, tey ungu eru nógv friari, býurin, ferðslan - alt er nógv øðrvísi enn á mínum ungum dögum.

- Vit hava verið so fegin

um at vera her, í umstøðum, sum eru so nógv øðrvísi enn tær, sum vit kenna í okkara arbeiði.

KREJVANDI ARBEIÐI

Gordon er nøgdur, at hann fekk arbeiði á Bacalao, tí hetta arbeiði er so nógv øðrvísi enn tað, sum hann hevur gjørt higartil.

- At arbeiða fisk er krevjandi kroppsligt arbeiði, meðan tað at virka sum trúboðari er meira sálarliga og andaliga kravmikið.

- Tí hevur tíðin í Føroyum verið ein hvíld, sum gevur okkum megi at fara aftur í trúboðaravirkið.

Í Sydney skulu Ruth og Gordon virka sum samkomuleiðarar í Frelsun-

narher deild, sum telur 300 limir.

Í Sydney búgva umleið 4 - 5 mió. fólk. Har eru eini 30 - 40 deildir av Frelsunarherinum, og stórsta samkoman telur eini 800 limir, og tann minsta 20 limir.

STÓBYURIN OG EINSEMI

- Slíkur stórbýur hevur bæði góðar og ringar umstøður at bjóða fólki. Har er stórt arbeiðsloysi, rúsdrekka- og narkotikatrupleikar, sum krevur, at vit leita upp medmenniskju, ið hava okkara hjálp fyrri neyðini.

- Í Australia ganga fólk vanliga ikki í kirkju, ella eru limir í átrúnaligum felags-

skapum.

Bert 5% av fólkinum hoyrir til kirkju ella annar kristiligan felagskap.

Stórir partur av tíð okkara gongur tí við húsavítjan, sjúkrahús, umframt at vit halda møtir og gera vælgerðararbeiði.

ØLL BRÚK FYRI KÆRLEIKA

Vit vitja eisini tey sum eru í neyð, bera sorg og veita teimum Guðs orð og sýna teimum kærleika.

- Øll fólk hava brúk fyri kærleika, og at onkur hugsar um ein.

- Serliga torført er tað hjá fólki í stórbýnum, sum eru einsamøll.

- Vit fara nú styrkt og ríkað undir næstu uppgávuna, at boða gleðisboðskapin í Sydney, siga Ruth og Gordon, samstundis sum tey halda, at tað eisini verður tungt at fara avstað aftur úr Føroyum.

- Hetta er okkara lívskall og vit hava havt eitt ríkt lív, og tað eru vit takksom fyrri, siga tey bæði Ruth og Gordon Cocking við orðunum úr Matt. 29.19., sum tey gera til síni:

"Og hvør tann sum er farin frá húsum, brøðrum, systum, fadur móður, børnum, konu ella jørdum, fyrri navn Míns skuld, skal fáa tað mangar ferðir aftur, og arva ævigt lív."

Orð: Dagny Myndir: Kalmar